॥ २१॥ कीतूहलंकीद्दक्सर्पसत्रमित्याश्वर्यं रहस्यंसीपर्णेकुमितसुमतौकदूविनतेभुजंगाःकामाद्याःसुकृतमरुणस्तापशमनः सुपर्णःप्रत्यग्धीः कृतकममृतंनेच्छितिफणीतदिच्छन्वंध्याशोस्रजनिहरिशकीपरनरी 🚆 ॥ १॥ अमृतमथनगुस्रंयत्रतोल्येपिदेवेरमृतमसुरसंघःस्त्रोमनस्कोनलेभे अपिफणिमखगोप्यंसाध्वसाध्वोरपिस्तोभयमभयमवश्यंविप्रहेलाश्रयाभ्यां ॥ २॥ रत्नगर्भसु संतितस्तुतिरास्तीकतथासर्वापदा

यद्दाक्यंश्रुतवांश्राहंतथाचकथितंमया ॥ आस्तीकस्यकवेविप्रश्रीमचरितमादितः ॥ ३१ ॥ श्रुत्वाधर्मिष्ठमास्यानमास्तीकंपुण्यवर्धनं ॥ यन्मांत्वंपृष्टवा न्बसन्श्रुत्वाडुंडुभभाषितं॥ व्येतुतेसुमहद्रसन्कैोतूहलमरिंदम॥ ३२॥ इतिश्रीमहाभारतेआँदिपर्वणिआस्तीकपर्वणिसर्पसत्रेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५८॥ समाप्तंचास्तीकपर्व॥ ॥७॥ ॥७॥ अथांशावतरणपर्व॥ शौनकउवाच भ्रगुवंशास्त्रभ्रत्येवत्वयामेकीर्तितंमहत्॥आस्या नमखिलंतातसीतेत्रीतोस्मितेनते॥ १॥वक्ष्यामिचैवभूयस्वांयथावत्यूतनंदन ॥ याःकथाव्याससंपन्नास्ताश्चभूयोबिचक्ष्वमे ॥ २ ॥ तस्मिन्परमदुष्पारे सर्पसत्रेमहात्मनां ॥ कर्मातरेषुयज्ञस्यसदस्यानांतथाध्वरे ॥ ३ ॥ यावभूवुःकथाश्चित्रायेष्वर्थेषुयथातथं ॥ वत्तर्द्धामहेश्रोतुंसौतेवंवैप्रचहवनः ॥ ४ ॥ सीतिरुवाच कर्मातरेष्वकथयन्दिजावेदाश्रयाःकथाः॥व्यासस्वकथयचित्रमाख्यानंभारतंमहत्॥५॥ शीनकउवाच महाभारतमाख्यानंपांड वानांयशस्करं॥ जनमेजयेनपृष्टःसन्रुणहैपायनस्तदा॥ ६ ॥ श्रावयामासविधिवत्तदाकर्मातरेतुसः॥ तामहंविधिवत्युण्यांश्रोतुमिच्छामिवैकथां॥ ७॥ मनःसागरसंभूतांमहर्षेभावितात्मनः॥कथयस्वसतांश्रेष्ठसर्वरत्नमयीमिमां॥८॥ सौतिरुवाच हंततेकथयिष्यामिमहदाख्यानमुत्तमं॥रुष्णद्वैपाय नमतंमहाभारतमादितः॥ ९॥ श्णुसर्वमशेषेणकथ्यमानंमयाद्विज॥शंसितुंतन्महान्हर्षीममापीहप्रवर्तते ॥ १०॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिअं शावतरणपर्वणिकथानुबंधेएकोनषष्टितमोऽध्यायः॥५९॥ ॥७॥ ॥७॥ सौतिरुवाच श्रुत्वातुसर्पसत्रायदीक्षितंजनमेजयं॥अभ्यगच्छ दृषिविद्यान्कष्णद्वैपायनस्तदा॥ १ ॥ जनयामासयंकालीशक्तेःपुत्रात्पराशरात्॥ कन्यैवयमुनाद्वीपेपांडवानांपितामहं॥ २ ॥